

گفت و گوی اختصاصی با دانشجوی رشته معماری دانشگاه فنی و حرفه ای استان آذربایجان شرقی

برای نقاش بودن شاید دیگر نیازی به بوم های بزرگ، رنگ های متنوع و نظیر این ها نباشد، این روزها میتوان در گوشه ای دنج و یا حتی پر تردد نشست و در میان هیاهوی این جهان با قلمی تک رنگ نقشی بر کاغذ زد.

به گزارش روابط عمومی و به نقل از خبرگزاری نصر، میان افراد مستعد و خلاق که در این شهر روزهای خود را سپری می کنند به واسطه انسانی هنر دوست با جوانی 24 ساله آشنا شدم که چند سالی است میهمان کهن شهر تبریز است. این جوان که به سبب تحصیل در رشته معماری دانشگاه فنی و حرفه ای، در تبریز سکونت دارد فرزند دیار رشیدان ایران؛ "کردستان" است که از سنین کودکی نقش بستن زیبایی های بصری را در ضمیر خود به همراه دارد و حال که معمار زندگی و آینده خویش است با قلم طراحی خود بر چینش نقطه ها در پس هم و خلق چهره ها از پس آشفته گی خطوط همت گماشته است. دیدار با "پدرام کریمی" جوانی که پس از شنیدن نام او در صدد هماهنگی با مسئولان دانشگاه فنی و حرفه ای تبریز بر آمدم در گالری هنری این دانشگاه محقق شد. در ابتدای گفت و گو با "پدرام کریمی" از اولین نمایشگاه انفرادی او که در دانشگاه فنی و حرفه ای برگزار شده بود بازدید کرده و سپس در حین طراحی زنده با او به گفت و گویی صمیمی نشستیم.

پدرام کریمی متولد سال ۱۳۷۴ در روستایی از توابع شهرستان دیواندره در استان کردستان هستم و تقریباً از سن 5 سالگی با نقاشی های کودکانه خود کم کم وارد دنیای بی انتهای هنر شد، این علاقه من را تا جایی رساند که پس از سپری کردن سال های اولیه مدرسه در اواخر دوره ابتدایی به جای معلم هنر به هم کلاسی های خود نقاشی آموزش می دادم.

متأسفانه بعد از نقل مکان به شهر و آغاز دوره راهنمایی، زندگی من دستخوش تغییرات و نوساناتی شد که مجبوراً از دنیای نقاشی و طراحی فاصله گرفتم اما به دلیل اینکه چراغ هنر همواره در ذهنم روشن بود به سمت آموزش موسیقی در رشته های گیتار و سه تار و کسب موفقیت های استانی در این حوزه و فعالیت در رشته های ورزشی سوق یافتم.

با وجود اینکه در سال هایی که پیش از این ذکر کردم از نقاشی دور بودم اما همواره ذهنم درگیر طراحی بود تا اینکه با ورود به دوره جوانی و انتخاب رشته معماری در هنرستان دنیای طراحی من جان گرفت و علی رغم مخالفت های خانواده با رشته تحصیلی و حتی فعالیت های هنری ام این مسیر را با سختی های موجود ادامه دادم و تسلیم دغدغه ها و مشکلات زندگی نشدم.

به نظرم علاقه وافر به نقاشی و طراحی مهم ترین نکته در زندگی من است که به سبب آن در رشته تحصیلی خود نیز موفق شدم، پس از پایان دوره هنرستان در سال ۱۳۹۳ در کنکور سراسری رشته معماری واحد دانشگاه ارومیه قبول شدم و در سال های تحصیل در دانشگاه ارومیه کار خود را به صورت جدی و حرفه ای بار دیگر از سر گرفتم تا اینکه در این دو سال از سطح متوسط خود را به سطوح عالی در طراحی رساندم. راپید از پس از آشنایی با رشته معماری شناختم و در حین تحصیل در دانشگاه ارومیه و تبریز برای طراحی آثارم انتخاب کردم، با وجود اینکه پیش از آن، خودکار در طرح های من نقش مهمی را ایفا می کرد اما با ورود راپید به طرح هایم، رنگ و طرحی متفاوت وارد دنیای خطوط و نقطه هایم شد. نقاشی های من با خودکار متشکل از خطوطی است که پی در پی کشیده می شود اما در نقاشی با راپید این نقطه ها هستند که در کنار هم می نشینند و شاکله اصلی طرح را می سازند، طرح های کشیده شده با راپید نوعی نظم در عین آشفته گی است، نقطه ها و حتی خطوط در قسمتی از طرح پراکنده اند اما نتیجه انسجامی است که در ورای پراکندگی ها است. یکی از مهم ترین دلایلی که حالات چهره و فیزیکی انسان را برای طرح هایم انتخاب کردم حس نزدیکی ای است که سعی در ایجاد آن برای خود و مخاطبانم داشتم و راپید در بیان این حس بسیار موثر و کاربردی بود، به نظرم حالات چهره انسان ها را بهتر می توانم ارائه کنم و مهم ترین بخش طرح ذهنی من برقراری ارتباط مخاطب با طرحی است که از نقاط پراکنده ای تشکیل یافته اما در ذهن او منسجم خواهد بود. قطعاً برپایی این نمایشگاه نقطه عطفی در زندگی من است، چراکه حاصل زحمات چند ساله ام در این نمایشگاه نمود یافته و از طرفی هم بسیار خوشحالم از اینکه در مسیری که آمدم تسلیم سختی ها نشدم، برای آینده نیز همانند سایر جوانان برنامه های مختلفی دارم، از جمله آن ها گسترش و تنوع بخشی به طرح های راپیدی ام است و از همه مهم تر برگزاری نمایشگاه های مختلف در نقاط مختلف شهر و حتی کشور است که در این راستا به کمک مسئولان شهری و استانی نیاز دارم. گفتنی ها که زیاد است اما اگر بخواهم چند جمله ای از افکار ذهنم را با شما در میان بگذارم بهتر است از آن جایی شروع کنم که جوانان فعال در حوزه هنر بغیر از حمایت هیچ چشم داشتی از مسئولان استانی ندارند، مطمئناً اگر فکر و ایده های خلاق جوانان پیگیری و حمایت شود، هیچ جوانی انگیزه خود را از دست نمی دهد و به طبع آن فکری نو در جریان فکری شهر و استان جاری می شود، امیدوارم اساتید هنر و مسئولان استانی با دیدن طرح ها زمینه لازم را برای فعالیت گسترده تر و جامع تر من فراهم سازند. گفتنی است، همواره هنر در ایران زمین جاری و زنده بوده و آذربایجان نیز از دیرباز مهد هنر و هنرمندان شناخته شده است، قطعاً حمایت از هنر دست هنرمندان و در راس آن، "جوانان" امری مبرهن است که نیازمند توجه و حمایت مسئولان و اساتید هنری استانی است، امید است با شناخت استعداد های جوان و خلاق بتوانیم چشمه حیات را در رگ های هنری این سرزمین جاری سازیم.

